

کوروش بزرگ (کوروش شناسی)

سجایای اخلاقی و تربیت صحیح و علمی در نظر ایرانیان باستان

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی
انتشار: ۲۸ تیر ۱۳۹۲ ۳۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

هرچند یافتن دانش همه جانبه و بی نقص درباره دوره ای باستانی مانند هخامنشیان کار بسیار دشواری است؛ اما بسیاری از پژوهشگران با بررسی منابع و شواهد، نمایی از آن دوره ارائه می دهند و بسیاری از آنها به دستاوردهای نیک این دوران اشاره می کنند. آقای علی سامی پژوهشگر و باستان شناس ارزنده معاصر، در کتاب «هخامنشی» در فصل مربوط به آموزش و پرورش در دوران سلطنت این دودمان چنین سخن می گویند: «از روایات مورخین یونانی و مانده های آثار و از برتری پایه ی ارجمندی که این قوم تحت رهبری پیشوایان خود بر معموره های جها

پارسیان دژ / کوروش بزرگ (کوروش شناسی)

هرچند یافتن دانش همه جانبه و بی نقص درباره دوره ای باستانی مانند هخامنشیان کار بسیار دشواری است؛ اما بسیاری از پژوهشگران با بررسی منابع و شواهد، نمایی از آن دوره ارائه می دهند و بسیاری از آنها به دستاوردهای نیک این دوران اشاره می کنند.

آقای علی سامی پژوهشگر و باستان شناس ارزنده معاصر، در کتاب «هخامنشی» در فصل مربوط به آموزش و پرورش در دوران سلطنت این دودمان چنین سخن می گویند:

«از روایات مورخین یونانی و مانده های آثار و از برتری پایه ی ارجمندی که این قوم تحت رهبری پیشوایان خود بر معموره های جهان پیدا نمودند، می توان فهمید که مادی ها و پارسی ها دارای سجایای اخلاقی و ملکات فاضله و تربیت صحیح و علمی بوده که اغلب ضمن گفته های تاریخ نویسان منعکس و با تحسین و تمجید یاد گردیده است.

سجایای اخلاقی

پس از آنکه پیشروی پارسی ها از مرز هایشان گذشت و به تمام آسیای غربی و قسمتی از قاره ی اروپا و آفریقا رسید و شاهنشاهی پهناوری تشکیل شد، احساس کردند که نگاهداری این شاهنشاهی بسته به ادامه و تقویت پرورش نیک است درباره ی نسل های آینده، تا همانطور که آن مزایای اخلاقی و تربیتی چنان شاهنشاهی منظمی را بوجود آورد، بتواند از هم گسیختگی شیرازه ی آن هم جلو گیری نماید.

...

زیرا کوروش و داریوش همیشه زنده نبودند تا نگهبان آن شاهنشاهی باشند، بلکه پروراندن و بوجود آوردن جوانهایی که دارای همان حس انضباط و شهامت باشند ضروری بود. بنابراین در تربیت اجتماعی کوشا بودند که خردسالان را به احترام قوانین جاریه، حفظ رسوم و آداب ملی و دینی، عزیز داشتن افتخارات نژادی و قومی و محترم داشتن حقوق دیگران و کار و کوشش و قناعت آشنا سازند و جوانها را در اثر تربیت فردی و پروراندن شخصیت و استعداد های گوناگون مهیا برای خدمات اجتماعی و زندگی در جامعه و آموختن پیشه و کار نمایند.

می توان گفت که در حقیقت زندگی در ایران هخامنشی بیشتر روی روش علمی استوار بود. نونهالان و نوجوانان را از روز نخست زندگی یعنی از سن کودکی به کارهایی که برای آتیه ی خود و جامعه شان لازم و ضروری بوده عادت می دادند. هدفهای تربیتی روشن و جوانانی که با این روش تربیت می گردیدند، مردان [و زنانی] پرکار، بردبار، با نشاط، سالم، آزاده و میانه رو بار می آمدند.

چنین دستاورد های نیک فرهنگی می تواند ایده های خوبی برای امروز ما فراهم آورد. ممکن است هر تمدنی در معرض نا پاکی ها قرار گرفته باشد؛ اما همیشه دستاوردهای نیک تمدن ها برای آیندگان مفید واقع شده است.

با سپاس از شادروان عبدالعظیم رضایی

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «سجایای اخلاقی و تربیت صحیح و علمی در نظر ایرانیان باستان»، پارسیان دژ، ۱۳۹۲.

خواندن مقاله و پیوست های آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<http://parsiandej.ir/articles/1300/pdf/سجایای-اخلاقی.pdf>

آخرین ویرایش مقاله: ۱۲ مرداد ۱۴۰۵